

PRIAPISM

پریاپیسم (نعوظ مانا)

واحد آموزش سلامت

اگر نعوظی دارید که چهار (۴) ساعت یا بیشتر طول می کشد، برای درمان به اورژانس مراجعه کنید. اگر نعوظ طولانی مدت در نهایت از بین رفت، باز هم وقت بگذارید و به پزشک خود مراجعه کنید. درمان می تواند از تکرار این اتفاق و ایجاد آسیب جلوگیری کند.

منابع:

1. کتاب داخلی جراحی برونر و سودارث کلیه و مجاری ادراری - ترجمه ۲۰۲۰
2. انجمن اورولوژی آمریکا
3. انجمن پزشکی جنسی آمریکای شمالی

مشهد- انتهای خیابان آخوند خراسانی - خیابان رازی شرقی - روبه روی سالن ورزشی مهران
۰۵۱-۳۸۵۸۷۴۱۵
داخلی ۲۲۳ واحد آموزش سلامت

* عوارض بیماری پریاپیسم

پریاپیسم ایسکمیک می تواند باعث بروز عوارض جدی شود. به خون گیر افتاده در ناحیه آلت تناسلی اکسیژن نمی رسد. هنگامی که نعوظ بیش از حد- معمولاً بیش از چهار ساعت- ماندگار باشد- این عدم اکسیژن رسانی می تواند باعث بروز آسیب دیدگی یا نابودی بافت های آلت تناسلی شود. پریاپیسم درمان نشده می تواند باعث ایجاد اختلال نعوظ شود.

* پیشگیری بیماری پریاپیسم

اگر به پریاپیسم متناوب مبتلا هستید، پزشک ممکن است جهت جلوگیری از رخداد اپیزودهای آتی موارد زیر را پیشنهاد دهد:

1. درمان بیماری زمینه ای، مانند بیماری سلول داسی شکل، که ممکن است باعث ایجاد پریاپیسم شده باشد
2. مصرف فینیل افرین خوراکی یا تزریقی
3. داروهای مسدودکننده هورمون - تنها برای افراد بزرگسال
4. مصرف داروهای خوراکی جهت مدیریت اختلال

* پریاپیسم چیست؟

پریاپیسم یک بیماری نادر است که شامل نعوظی است که برای مدت طولانی غیرمعمولی طول می کشد. می تواند دردناک باشد. این نوع نعوظ با محرک جنسی ارتباطی ندارد. درمان فوری برای جلوگیری از آسیب بافتی و اختلال نعوظ مهم است.

دو نوع پریاپیسم وجود دارد:

* **پریاپیسم ایسکمیک**: زمانی که خون نمی تواند از آلت تناسلی خارج شود. این نعوظ میتواند بیش از چهار ساعت طول بکشد. ساقه آلت تناسلی ممکن است بسیار سفت باشد، در حالی که نوک آن نرم است. که باعث درد و ناراحتی می شود. در این نوع ممکن است پریاپیسم متوقف و شروع شود. (پریاپیسم تکرار شونده)

* **پریاپیسم غیر ایسکمیک**: زمانی که خون زیادی به آلت تناسلی وارد میشود. این یک نعوظ کمتر دردناک است، اما همچنین می تواند بیش از چهار ساعت طول بکشد. ساقه آلت تناسلی حالت نعوظ دارد اما سفت نیست.

* چه چیزی باعث ایجاد نعوظ طولانی

مدت و دردناک می شود؟

• نعوظ معمولاً در پاسخ به تحریک فیزیکی یا روانی رخ می دهد. این تحریک باعث شل شدن برخی از ماهیچه های صاف و افزایش جریان خون به بافت های اسفنجی آلت تناسلی می شود. در نتیجه آلت تناسلی پر از خون، نعوظ پیدا می کند. پس از پایان تحریک، خون به بیرون جریان می یابد و آلت تناسلی به حالت غیر سفت (شل) خود باز می گردد.

• برخی از مواردی که میتواند باعث این امر شود عبارتند از:

۱. اختلالات خونی، مانند کم خونی داسی شکل و لوسمی

۲. داروهای تجویزی، مانند برخی از داروهای اختلال نعوظ (مانند سیلدنافیل، تادالافیل، واردنافیل) داروهای سلامت روان (مانند فلوکستین، بوپروپیون، ریسپریدون و اولانزاپین و رقیق کننده های خون، مانند وارفارین و هپارین)

۳. مصرف الکل و مواد مخدر

۴. آسیب به اندام تناسلی، لگن یا ناحیه بین آلت تناسلی و مقعد؛ یا به نخاع

۵. تومورها

* چرا باید درمان شود؟

عدم اکسیژن رسانی می تواند باعث بروز آسیب دیدگی یا نابودی بافت های آلت تناسلی شود. پریاپیسم درمان نشده می تواند باعث ایجاد اختلال نعوظ شود. و نیز اسکار بافت های داخلی آلت تناسلی می گردد.

* درمان پریاپیسم چیست؟

پریاپیسم ایسکمیک نیاز به **مراقبت های اورژانسی** دارد. خون باید از آلت تناسلی خارج شود. راه های مختلفی برای این کار وجود دارد:

• داروهای ضد احتقان مانند فنیل افرین را تجویز کند. این داروها می توانند با کاهش جریان خون در آلت تناسلی به کاهش نعوظ کمک کنند. داروهای ضد احتقان در عرض ۴ تا ۶ ساعت پس از اولین ابتلا به پریاپیسم بیشترین تأثیر را دارند.

• آسپیراسیون (که از سوزن و سرنگ جراحی استفاده می شود برای تخلیه خون اضافی)

• مخلوط دارو یا سرم نمکی ممکن است به داخل

وریدهای آلت تناسلی برای بهبود جریان خون تزریق شود. در واقع وریدها برای تسکین درد، انتقال خون با اکسیژن کم و توقف نعوظ شسته می شوند.

• جراح ممکن است یک شنت برای تخلیه خون از آلت تناسلی تعبیه کند. که باعث منحرف شدن مسیر جریان خون و تخلیه آن از آلت تناسلی می شود.

* **پریاپیسم غیر ایسکمیک اغلب بدون درمان از بین می رود. یخ ساده و فشار روی پرینه ممکن است به پایان نعوظ کمک کند.**

